

HET ZIT NIET MEE OP DE CHAUSSÉE

Een kluchtig blijspel in drie bedrijven

door

JURGEN BUTO

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET ZIT NIET MEE OP DE CHAUSSÉE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **JURGEN BUTO** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2026/0220/042
ISBN 9789038518763

Copyright: © 2026 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and simular technologies

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 12 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(5à6 dames - 6 heren)

ROBERT, uitbater

BETTY, vrouw van Robert

SACHA, kamermeisje

MAGDA, ruige vrouw (motortype)

JOHN, ruige man (motortype)

PETER, verlegen sulletje

GERDA, moeder van Peter

THEO, boer op rust

BART, viert zijn vrijgezellenavond

GERT, vriend van Bart, getrouwd met An

LIES, verloofde van Bart

AN, vrouw van Gert

De rol van Gerda kan eventueel gespeeld worden door de actrice die de rol van Lies of An speelt. Deze personages komen nooit gelijktijdig op en er is voldoende tijd om het uiterlijk van de personages aan te passen.

DECOR

We zien het interieur van een bordeel. Links achteraan is er een bar met enkele bar krukken. De bar is voorzien van een werkende kraan of tap. In de linker muur is er achteraan langs de bar een deur of een opening naar het privé gedeelte. Aan de bar moet er een radio of geluidsinstallatie voorzien worden. Meer naar voor is er de inkomdeur of opening. Rechts achteraan staan er enkele tafels met stoelen. In de rechtermuur is er achteraan een deur naar de kamers. Vooraan een deur naar de toiletten. Tussen de twee deuren is er een verhoogje met een danspaal in het midden. Centraal staat er een klein tweedelig salon met een klein tafeltje. Het raam van het bordeel is voorzien aan de voorkant van het podium uiterst links, zodat er interactie is met het publiek. Eventueel kunnen personages die moeten opkomen dan passeren voor het raam door de zaal. Het volledige decor kan afgewerkt worden met led strips en discobal en typische attributen. Wanneer deze opstelling met gebruik van de zaal niet mogelijk is kan het decor ook anders gemaakt worden. Dan komt de bar naar de linker voorzijde met de opening of deur naar de privé links vooraan in de linker muur. De inkomdeur wordt dan verplaatst naar links achter, en

het raam komt dan in de achterwand links. Voor een mooi resultaat zou het dan wel leuk zijn dat er personen kunnen passeren achter het decor voor het raam door. Of eigen aanpassingen naar de mogelijkheden van de accommodatie.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opengaat zijn Robert en Betty op toneel. Er staat overal wat poets materiaal. Betty is de tafels aan het aankleden. Robert is op de voorgrond aan het stofzuigen. Tijdens het stofzuigen valt de darm uit de stofzuiger, maar niemand merkt dit op. Robert blijft verder stofzuigen maar wandelt steeds verder weg van de stofzuiger. Plotseling krijgt Betty dit in de gaten. Betty doet de stofzuiger uit en geeft Robert een tik)

BETTY: Wat ben je aan het doen?

ROBERT: *(bekijkt de stofzuigerbuis en zegt sarcastisch)* Aan het polsstokspringen! Nu geen domme vragen stellen hé.

BETTY: Maar zie nu eens wat je aan het doen bent. Zo gaat het nog lang duren. Of denk jij dat stofzuigen tegenwoordig ook zonder darm kan?

ROBERT: Commentaar geven, dat kan je goed. Je zou beter wat door werken. *(geeft Betty een borstel)* Hier, ga jij het podium borstelen. Dan zal ik al de glazen beginnen te spoelen.

BETTY: Zit zo eens niet op mij kap. Ik doe toch mijn best.

ROBERT: Ja dat weet ik wel, maar er moet nog zoveel gebeuren en we gaan bijna open. *(Betty gaat naar het danspodium en begint het te borstel)*

BETTY: Ik hoop dat het gaat lukken.

ROBERT: Borstelen is nu toch zo moeilijk niet hé.

BETTY: Nee dat bedoel ik niet. Met onze nieuwe zaak bedoel ik.

(Robert gaat naar het raam)

ROBERT: En waarom zou dat niet lukken. Als je ziet wat hier op de Chaussée d'Amour af en aan rijdt voor de raampjes. Natuurlijk gaat dat lukken. Mannen genoeg met een broek vol goesting.

BETTY: Als ik u moet geloven kan het nooit mislukken. Juist zoals al de andere pogingen. Neem nu het ijsjessalon. Welgeteld 2 maanden heeft het geduurd en we konden de boel al terug sluiten.

ROBERT: Dat was niet mijn schuld. Ik kon er ook niet aan doen dat ze juist de dag na onze opening de straat hebben open gegooid om de riolering te vernieuwen. En dat was nog juist bij de start van het zomerseizoen. De mensen geraakten er niet. En toen we uiteindelijk moesten sluiten bleek het dat ze de verkeerde straat hadden open gelegd.

BETTY: Of de bloemenzaak. Ook maar een paar weken.

ROBERT: Tja, Ik wist niet dat ik allergisch was aan stuifmeel. Na een paar dagen was mijn gezicht zo opgezwollen dat je nog niet meer kon zien welke kleur van ogen dat ik had.

BETTY: Dikke zever. Je kende het verschil nog niet tussen een tulp en een distel. Op een dag kwam er een bruidegom binnen voor een bruidsboeket voor zijn toekomstig vrouwtje. Met wat ging de man naar buiten? Met een rouwkrans.

ROBERT: Je kan toch nooit weten of iemand met volle goesting trouwt hé.

BETTY: En dan die broodjeszaak. De voedselinspectie heeft die gesloten omdat er 5 mensen met een voedselvergiftiging in het ziekenhuis zijn beland.

ROBERT: Ja zeg, ik was in het bos paddenstoelen gaan zoeken voor mijn specialiteit van het huis "toast Robert". En ja, er zaten er een paar giftige tussen. Dat kon ik toch niet weten, hé.

BETTY: Het mag bij u ook weer geen geld kosten hé, gierige pin. In plaats van degelijk waren te bestellen bij een groenteboer.

ROBERT: Het kost allemaal een hoop geld hoor! Ik wilde gewoon hier en daar een beetje besparen op al die hoge kosten.

(ze zetten hun taken verder)

En waar blijft de brouwer nu? We gaan straks open en ik zit nog zonder drank.

BETTY: En de meisjes zijn er ook nog niet. Je moet niet denken dat ik met mijn bloot gat ga ronddraaien als er straks al mannen binnenkomen. Dan moet je maar zelf uw broek uitdoen.

ROBERT: Ik denk dat die elk moment kunnen aankomen. Dat hoop ik toch. Want een bordeel zonder meisjes is als een café zonder bier. *(bedenkt zich plots)* Ja... en dat heb ik ook nog niet.

BETTY: Waar heb je de meisjes eigenlijk gevonden?

ROBERT: Ik heb een advertentie in de krant geplaa..., MILJAAR! Dat ben ik vergeten. *(slaat zichzelf tegen het hoofd)* STOM STOM STOM! En wat nu? *(Bekijkt Betty)*

BETTY: Dat weet ik niet. Naar mij moet je niet kijken. Jij bent hier de man met de grote plannen. Het enige wat ik moet doen is luisteren, volgen en vriendelijk lachen naar de mensen.

ROBERT: *(sarcastisch)* En zelfs dat kan je niet.

BETTY: Wablieft?

ROBERT: Niks, niks. *(begint zenuwachtig rond te wandelen)* Wat moet ik nu doen, wat moet ik nu doen? *(hij kijkt door het raam en naar een bordeel aan de overkant)* JA! Dat ga ik doen. Daar, bij de Blue Lagoon staat een bordje "demande serveuses". *(spreekt dit fonetisch uit)* Ik ga er ook zo één maken.

BETTY: Jij? Jij kan nog geen drie letters Frans. Jij weet nog niet eens wat er op bord staat.

ROBERT: Dat moet toch niet in het frans. *(gaat richting de deur van de privé)* Ik trek mijn plan wel. *(gaat af naar de privé)*

BETTY: Trekken ja, maar plannen! Noppes! *(gaat verder met het fatsoeneren van de tafels en het salon)*

(Gerda en Peter komen op via de inkom deur. Gerda draagt de boekentas van Peter. Ze kijken even rond en merken Betty op. Peter gedraagt zich heel verlegen)

GERDA: Dag madam. *(ze geeft Peter een tik tegen het hoofd)* Wat zeg je!

PETER: *(Verlegen)* Da... Dag mevrouw.

BETTY: Goeiedag, we zijn eigenlijk nog niet open. Maar wat kan ik voor jullie doen.

GERDA: Oei, Ja sorry. Mij kan je niet helpen, maar mijn Peterke hier misschien wel. Je moet weten, Peterke is bijna 30 jaar. Hij woont nog thuis. Doet niets anders dan studeren. Hij gaat nooit uit. Niet naar de cinema. Nooit op stap. *(fluistert een beetje)* Ik denk zelfs dat hij nog maagd is. Is het niet Peterke?

PETER: Ja moemoe.

BETTY: Heeft hij al ooit een lief gehad?

GERDA: Volgens mij niet. Is het niet Peterke?

PETER: Nee moemoe.

GERDA: De enige blote vrouw die hij ooit gezien heeft, staat volgens mij in zijne leerboek anatomie. Is het niet Peterke?

PETER: Ja moemoe. *(zet zich op een kruk aan de bar)*

GERDA: Ik wil dat hij wat meer tijd maakt voor zichzelf en wat ervaring opdoet. Dan kan hij beginnen met zijn eigen weg te zoeken, en zelf aan een gezinnetje beginnen. Dat begint toch stilletjes aan tijd te worden. Vind je ook niet?

BETTY: Als jij het zegt, moemoe.

GERDA: Dus misschien kunnen jullie hem een beetje helpen. Hem een beetje wegwijs maken. Hoe hij het moet aanpakken. Wat hij moet zeggen en wat hij moet doen om een vrouw te verleiden. Hij is nogal verlegen. Is het niet Peterke?

PETER: Ja moemoe.

BETTY: Tja madam. Ik moet wel eerlijk toegeven dat ik niet zoveel ervaring heb met het verleiden van een vrouw. Ik heb het meer voor mannen.

GERDA: Hier moeten de vrouwen de mannen toch verleiden. Niet? *(kijkt even rond)* Ik zie hier wel nog niet veel beweging. Je gaat hem toch kunnen helpen hoop ik? Want anders hier tegen over in de Blue Lagoon.... *(wordt onderbroken door Betty)*

BETTY: Jaja madam, wees maar gerust. *(kijkt zenuwachtig rond)* Euh ... de meisjes... euh.... die.... euh....zijn zich aan het klaarmaken. En daar is wat werk aan, hé. *(lacht een beetje groen)*

GERDA: Goed. Vooruit dan... *(doet de boekentas open en haalt de spullen één voor één*

uit) Peterke, ik heb hier uw boterhammetjes en een uw drinkbus ingestoken voor als je een beetje honger zou krijgen. En uw studieboeken voor als er ergens een dood momentje is.

PETER: Dank u, moemoe.

GERDA: Goed, dan zal ik maar eens vertrekken.

(Gerda veegt met haar natte duim de mondhoeken van Peterke schoon, Peter werkt tegen)

Zie dat je braaf bent! En dat ik geen klachten hoor! En dank u zeggen als de mensen u iets aanbieden. Dan kom ik u straks terug halen.

PETER: Moet ik echt blijven moemoe? Ik ben hier niet graag.

GERDA: Jaja, jij gaat dat goed doen. Amuseer u maar. Dat zal wel allemaal vanzelf gaan. Als ik straks terugkom ga je zeggen dat het heel leuk is geweest. Je zal wel zien. *(tot Betty)* Ik kan hem wel pas na 11 uur deze avond komen halen. Het is vandaag onze vaste kaartavond met de vriendinnen.

BETTY: Ooh, maar ik denk dat hij zich hier niet gaat vervelen. Wie weet wil hij dan nog niet naar huis. *(lacht opnieuw een beetje groen)*

GERDA: Goed, tot straks dan. Dag Peterke.

PETER: Dag moemoe. *(zucht)*

GERDA: *(tegen Betty)* Kinderen! Als ze klein zijn zijn ze om op te eten en als ze groot zijn heb je spijt dat je het niet gedaan hebt. Maar je hebt er alles voor over hé. Tot straks dan maar. Dag madam.

BETTY: Tot straks...moemoe.

(Gerda gaat af)

(legt haar hand op de rug van Peter om hem op zijn gemak te stellen) Gaat het Peterke?

PETER: *(verschiet zich en vermijdt de aanraking)* Jaja madam.

BETTY: Ben je een beetje nerveus?

PETER: Een beetje veel madam.

BETTY: Je moet geen bang hebben. We gaan u hier geen pijn doen. Ik denk dat je het plezant gaat vinden.

(Peter kijkt Betty bang aan en slikt. Betty gaat verder met de tafeltjes op orde te brengen. Peter blijft ongemakkelijk en zet zich in de zetel met zijn rugzak op zijn schoot. Robert komt terug binnen met een groot bord waarop staat "mijnsjes gevraagd". Hij plaatst het bord in de andere zetel).

ROBERT: *(Tegen Betty)* Wie is dat?

BETTY: Dat is Peterke. Zijn moemoe heeft hem hier afgezet. Ze komt hem deze avond na 11 uur terughalen.

ROBERT: Dat is hier gene binnenspeeltuin hé.

BETTY: *(sarcastisch)* Nee dat is waar. Uw speeltuigen zijn nog niet geleverd. Ze kunnen nog niet wippen.

ROBERT: Wat komt die hier doen.

BETTY: *(sarcastisch)* Kantklossen! Wat denkt je dat die komt doen? Wat hij moet komen doen van zijn moemoe.

ROBERT: Maar we hebben toch nog geen meisjes. Hoe gaan we die bezighouden?

BETTY: Dat heb ik tegen zijn moemoe niet durven zeggen. Dan had ze hem in de Blue Lagoon afgezet. En een klant is een klant.

ROBERT: Die ik niets te drinken kan geven. Het begint al goed.

BETTY: Zet jij om te beginnen dat bord maar voor het raam. Hoeveel te sneller dat het er staat zoveel te sneller kunnen er meisjes komen.

(Robert wil het bord plaatsen maar Betty merkt de schrijffouten op)

Kieken! Wat heb jij daar nu opgeschreven? Meisjes is met een korte ei en gevraagd met een d. Ben jij nu dom geboren of heb jij daar een diploma voor behaald?

ROBERT: Wat maakt dat nu uit. Meer dan de helft van die meisjes komen uit het Oostblok. Voor die maakt het toch niet uit of meisje met een lange of een korte ei is. Het enige wat bij hen kort moet zijn is hun rokje. Zo kort mogelijk. *(zet het bord op de kruk voor het raam en gaat terug naar de bar)* En waar blijft die brouwer nu?

BETTY: Je bent toch zeker dat je besteld hebt? Niet zoals bij de meisjes.

ROBERT: Ja daar ben ik zeker van. Ik ga eens bellen. *(neemt de telefoon en belt de brouwer)*

BETTY: Ik ga ondertussen de kamers in orde brengen. *(Gaat af naar de kamers)*

ROBERT: *(aan telefoon)* Hallo, ja het is hier met bar Tropical. Ik heb vorige week een grote bestelling gedaan voor de opening van mijn bordeel vandaag, maar er is nog niets geleverd en we gaan binnen een paar uur open. Gaat dat op nog tijd zijn? Hoe, jij hebt dat gisteren geleverd? Ik heb niets aangekregen! Waar heb je het gezet? In de zaak *(kijkt rond in de zaak maar ziet niets staan)* Ik heb wel al een lees brilletje nodig, maar ik ben nog niet blind. Hier staat niks.... Gisteren om 15 uur. Dat kan niet, want ik was de hele dag hier en ik heb niemand gezien. Op welk adres heb je geleverd? WAT? Luikersteenweg 267, maar dat is niet juist. Hier is het nummer 276.... . Wanneer kan je terug leveren?.... MORGEN PAS! En wat moet ik de mensen dan serveren?..... . Luister eens goed hé Pipo. Je kan zorgen dat hier binnen het uur mijne drank staat, want ander gaat het uwe beste dag niet zijn! *(slaat telefoon neer)* BOER!

(Voor het raam komt Theo even voorbij gewandeld. Hij stopt even en kijkt door het raam naar binnen. Robert komt even bij en ziet Theo voor het raam staan. Theo komt niet binnen en wandelt dan verder. Robert begint dan met Peterke te praten)

ROBERT: Hallo, Peterke is het zeker? Hoe is het ermee?

PETER: Goed meneer. Mag ik naar huis?

ROBERT: Oei Peterke, je bent nog maar juist hier. Is het hier niet plezant?

PETER: Euh.... ik weet niet. Wat moet ik hier doen?

ROBERT: Ooh, maar dat mag je zelf kiezen hé. Ik zal u dadelijk de kamasutra eens voorleggen. Daar mag je dan een oefening uit kiezen.

PETER: Kamasutra? Een oefening? De koprol, die kon ik vroeger goed op school.

ROBERT: Maar dat zijn hier heel ander oefeningen dan een koprol hoor. Als je begrijp wat ik bedoel.

PETER: Euh neen.

ROBERT: Peter! Zie eens waar je hier bent. Die lampjes, die discobal, die danspaal. Ik zal een hint geven. Het is hier geen brasserie.

PETER: Ja, ik weet wel dat het hier een bordeel is, maar ik ben nogal onzeker op dat gebied. Ik durf niet goed de eerste stap te zetten. En als er een meisje te kort bij komt, klap ik helemaal dicht.

ROBERT: Heb je al ooit een meisje gehad?

PETER: Niet echt.

ROBERT: Ben je al ooit verliefd geweest?

PETER: Tijdens de voorbije jaren op school waren er wel een paar meisjes die ik leuk vond. Maar er kwam wel altijd iets tussen waardoor het niet lukte.

ROBERT: Vertel eens, wat kwam er zo al tussen?

PETER: Ik zat eens op het unief in de aula en het meisje langs mij legde haar hand op mijn knie... en toen was mijn onderbroek nat.

ROBERT: Amai, dat is wel heel snel ja. En wat voelde je toen?

PETER: Warmte! Ik had van de schrik in mijn broek geplast.

ROBERT: Oei! Dat is kak!

PETER: Neenee, het was alleen pipi.

ROBERT: Kun je mij nog zo een verhaaltje vertellen?

PETER: En er was eens een meisje die mij wou kussen, maar juist voor ze mijn lippen raakte ben ik van de spanning beginnen overgeven. Ze hing vol van onder haar neus tot aan haar tenen.

ROBERT: Maar Peterke toch. Jij hebt inderdaad wat hulp nodig. Wij zullen jou hier eens van die angst afhelpen. Maar je gaat nog even moeten wachten. De meisjes... euh zijn zich nog aan het klaarmaken. Kan jij je even bezighouden?

PETER: Ja. Mag ik misschien wat in mijn boek lezen?

ROBERT: Dat is goed Peterke. Zet u daar maar aan tafel.

(Peter zet zich aan tafel achteraan op het podium en haalt zijn boek uit zijn boekentas)

PETER: Krijg ik een warme choco?

ROBERT: Lap, daar hebt je het al! Euh.... een warme choco? Ik zal zien wat ik kan doen. *(gaat naar de bar)* En nu? wat moet ik nu doen? *(denkt even na)* Wacht, we hebben nog nesquik in de keuken. Ik zal hem daar een warme choco maken. *(gaat af naar de privé)*

(Voor het raam zien we Sacha voorbij komen. Ze kijkt door de raam naar binnen en merkt het bord op dat op de kruk staat. Ze komt dan binnen via de inkomdeur en heeft een klein reiskoffer bij. Ze kijkt even rond en ziet dan Peter zitten. Ze gaat naar Peter en spreekt hem aan. Ze spreekt gebroken Engels met een Russisch accent)

SACHA: Hello, you boss?

(Peter wordt heel verlegen en durft niet te antwoorden, hij schudt nee)

You here alone?

(Peter knikt ja)

(geeft Peter een hand) Me Sacha. Where boss?

(Peter haalt zijn schouders op en loopt snel af door de deur van de wc. Hij bedekt zijn kruis alsof hij nodig moet plassen)

Strange man. *(inspecteert de ruimte en zet zich aan de bar)*

(Robert komt terug van de privé met een tas dampende melk en een doos nesquik. Hij merkt Sacha op zet de tas en doos op de bar)

ROBERT: Goeiedag, met wat kan ik u helpen?

SACHA: Sorry, not understand. English!

ROBERT: Oei oei, Engels? Nu gaan we het krijgen. Ik ken maar drie woorden Engels. Yes, no en comment ça va. Dat gaat hier iets geven. *(beeldt zoveel mogelijk zijn slechte Engelse zinnen uit)* Me Robert. Me boss. You?

SACHA: My name Sacha. You need girl to work?

ROBERT: Work? Euh....work....werk! Aah eindelijk, het eerste meisje. Yes yes, you here work. In...euh.... slaaproom.

SACHA: Where I put my stuff?

ROBERT: Stuff? Die heeft toch geen drugs bij zeker? *(tegen Sacha)* What Stuff?

SACHA: *(Sacha toont haar koffer)* Bag?

ROBERT: Aah, uw koffer. You put stuff in room. *(wijst naar de deur van de kamers)* You worked.... euh ergens anders euh there? *(wijst in het rond)*

SACHA: Yes yes, I clean.

ROBERT: Oeioei, ze is pas clean. Dus toch drugs. You clean long?

SACHA: Yes, I cleaneuh.... three years.

ROBERT: Ooh, good. Très good! Ze is al drie jaar clean. Je moet iedereen een tweede kans geven hé.

(Betty komt terug binnen)

BETTY: Wie is dat?

ROBERT: Aah Betty, dit is Sacha. Ons eerste meisje. Ze wil hier komen werken. Ze heeft wel een beetje een drugsverleden, maar ze is al drie jaar clean. *(legt zijn arm rond de schouder van Sacha en spreekt haar aan)* Hé?

SACHA: *(begrijpt niets van wat Robert zegt maar zegt maar ja)* Yes.

BETTY: *(trekt Robert weg van Sacha)* En heeft ze ervaring?

ROBERT: Dat weet ik niet. Dat heb ik nog niet kunnen vragen.

BETTY: Ja dat kan ik geloven. Jij praat Engels met haar op. *(Tegen Sacha)* Sorry Sacha, Robert speaks English with hair on it. *(Sacha begrijpt het niet)* I'm Betty, Robert's wife. Me bossin! Where are you from?

SACHA: I'm from Ukraine.

ROBERT: Wat zegt ze?

BETTY: Dat ze van Oekraïne is.

ROBERT: *(enthousiast)* Ooooooh, maar die zijn goed.

BETTY: Hoe weet jij dat?

ROBERT: Ooh... van euh... van horen zeggen. *(wordt nerveus en blaast een zucht achter de rug van Betty)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

